

kussionen dreier sig om, hvorvidt man skal negte Sagen Overgang til 2den Behandling eller ikke, tror jeg, det er rigtigt fra mit Standpunkt at gjøre nogle Bemærkninger. Jeg skal da forudsætte den Udtalelse, at jeg i Virkeligheden ikke har stor Sympathi for det foreliggende Forslag. Men ikke desto mindre tror jeg dog ikke, det er rigtigt at negte Sagens Overgang til 2den Behandling. Thi da vi ifjor gif ind paa at kjøbe Herning—Silkeborgbanen, synes det mig fuldstændig berettiget, at man har benyttet det private Initiativ iaar til dette Forslag. Da Thinget ifjor gif hen og kjøbte en Bane, som var bygget efter Systemet af 1873, saa er det fuldt berettiget at vente, at Thinget vil gjøre det Samme iaar ligeoverfor den Bane, der nu er Tale om. Jeg har rigtignok hørt, at det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) siger, at den Bane, vi ifjor gif ind paa at kjøbe, var bygget under andre Forudsætninger end den, hvorom der her er Tale (E. h. Nielsen: Ja, det er rigtigt.). Det kommer dog an paa, det kan maasse snarere være de Herrers personlige Opfattelse. Jeg maa erindre om, at, naar Herningsbanen blev bygget efter Systemet af 1873, ligger deri jo allerede givet, at man ansaa det for den rigtige Vej, ellers vilde man ikke have benyttet dette System, ellers vilde man paa Forhaand have bygget denne Bane som en Statsbane. Vi Andre ere gaaede ind paa Systemet fra 1873 under den Forudsætning, at det var rigtigt, og at Banen skulde vedblive at bestaa efter det System. Hvorvidt det nu er betimeligt eller ubetimeligt at kjøbe den Bane, der her er Spørgsmaal om, bliver et Spørgsmaal for sig. Jeg vil forbeholde mig min Stilling dertil; men det forekommer mig, at det er en nærmere Overveielse værd Bel vide vi, at Regjeringen har indbragt et Forslag i den Retning, som blev negtet Overgang til 2den Behandling, men i Regtelsen deraf laa et vist politisk Moment. Senere hen er Kjøbet af Herning—Silkeborgbanen sket, og deri ligger en Mulighed for, at der er en anden Stemning tilstede nu. Derfor er det fuldt berettiget, at de ærede Forslagsstillere have indbragt Forslaget, og jeg tror, det er rigtig at negte dets Overgang til 2den Behandling. Lad det blive prøvet i et Udvalg, der kan det undersøges, om Kjøbet er i Statens Interesse, og om det er betimeligt eller ikke. Min Stilling til Lovforslaget vil være afhængig af en saadan nærmere Undersøgelse, jeg kan derfor ikke Andet end tilraade at lade dette Forslag gaa videre til en nærmere Prøvelse i Udvalg.

Kjær: Det er blot en kort Bemærkning, jeg vil gjøre. Jeg vil meget nødig forlænge Diskussionen, men jeg kan ikke altid finde mig i, at det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds har det sidste Ord. Jeg har flere Gange, naar vi have skiftet Meninger med hinanden,

givet efter og ikke svaret ham. Hvorvel jeg nu vil indrømme, at det ærede Medlems Foredrag saae meget velvilligt ud, kom han dog tilsidst med nogle Rosmer, som vare lidt skarpe, og jeg skal gjøre en kort Bemærkning derimod. Jeg skal afholde mig fra Spørgsmaalet om Logiten; det ærede Medlems Bemærkning derom har det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintner) svaret paa, og jeg tiltræder fuldstændig hans Opfattelse af Sagen. Jeg bryder mig imidlertid ikke saa meget om Logiten som om Hensigten; naar jeg blot naaer, hvad jeg vil, saa tager jeg det ikke saa nøie, om det ogsaa sker lidt paa Logitens Befordring. Men det ærede Medlem lod det faae Udseende af, at jeg ønskede en Formue- og Indkomststat, og at han stod som den brave Talsmand mod, at Borgerne skulde forulempes ved en saadan. Jeg beder imidlertid undskylde, det er en Misforstaaelse. Jeg er slet ikke lystet efter en Formue- og Indkomststat, tværtimod! Men dersom man ikke har de Penge i Statskassen, som man i saa mange Retninger vil punge ud med, saa kunde det være muligt, at man vilde gaa ind paa den. Dersom f. Ex. vort Hvervæsen skal udvides, og det ikke kan ske paa anden Maade end ved en Formue- og Indkomststat, saa betænker man sig formodentlig ikke; men i saa Fald skal jeg nok være enig med det ærede Medlem i, at vi ikke bør have en saadan Skat. Iøvrigt skal jeg, hvad Formue- og Indkomststat angaar, sige, at, hvis vi fik Reformere paa andre Omraader, hvor man mente, at de nuværende Statter trykke — vi have jo fornylig sendt over i det andet Thing et Lovforslag, hvor et saadant Skatteobjekt er tilstede —, da tror jeg, at det ærede Medlem ikke vilde være saa uenig med mig herom. Jeg har kun villet gjøre denne lille Bemærkning, fordi jeg ikke vil have, at det skulde staa som om det var mig, der stadig traadte op her som en saa stor Under af en Formue- og Indkomststat, at jeg ikke kunde tale om nogen Sag, uden at sætte den i Forbindelse med en saadan Skat.

S. Andersen: Jeg ønsker blot at bemærke til det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), at jeg i min første Udtalelse ikke gif ud fra, at dette Thing var forpligtet til at gaa ind paa at kjøbe denne Bane. Jeg appellerede netop til Thingets Billighedsfølelse, idet jeg sagde, at, hvorvel det ærede Medlem i sine Ytringer kunde have Ret overfor de rent Private, mente jeg dog, at Billighed talte for, at der blev ydet Hjælp overfor Kommunerne. Naar det ærede Medlem som en Grund for, at jeg havde indtaget den Stilling, som jeg har indtaget i dette Tilfælde, henviste til, at jeg havde stiftet Valgkreds, saa tror jeg, at det ærede Medlem tager feil. Men ifjor var jeg i Parti sammen med det ærede Medlem, hvad jeg ikke er iaar,